૫૨૨૦

जैन वृत्त शिक्षापात्रि.

(બાર વૃત સહીત.)

જેતપુર નિવાસી શ્રીયુત્ રા. રા. ભગવાનજી ભાઇ નરભેરામભાઇ મેતાના અનુમતથી.

શ્રાવક ભાઇઓને વાસ્તે.

છપાવી પ્રસિધ્ધ કરનાર,
લીંબડીવાળા.
જીવણ કાળીદાસ વ્હોરા.

दोहरो.

धर्म वृत छे धरणीमां, श्री सिद्धांतनो सार,
गुंथ्या तेथी ग्रंथमां, बहु होंशे "वृत बार" १

અમદાવાદ
"સમસેર બાહાદુર" છાપખાનામાં
સવાઇભાઇ રાયચંદે છાપી
સંવત ૧૯૪૮ સને ૧૮૯૨
કિંમત ૩૦—૨—૬

प्रस्तावना.

प्रथमजीव १ अजीव २ त्रस ३ थावर ४ ए चारनुं जाणपणुं करवुं देव १ गुरु २ धर्म ३ ए त्रिण तत्वनी उलखाण करी श्रद्धाशुद्ध१ अनुभासना शुद्ध२ अनुपालनाशुद्ध३ विनयशुद्ध४ भावशुद्ध५ ए पांच शुधिए करी सुगुरु समीप व्रत लेवा ते व्रत एकवार वांचवा अथवा पर पासे सांभलवा पण दीवाने अजवाले तथा उघाडे मुखे वांचवु नहि, ए विधीछे आसी कालना जीवने चौद राज्य लोकनी रनी क्रीया लागे छे ते शी रीते ला-

गे छे ते उपर द्दष्टांत मथुरा नगरी, जित-
शत्रु राजा, ते राजाने कोइ कारणथी न[
यातनी साथे, वैर थयुं, ते उपरथी नाया-
तो बाह्वारवटे निलकया, आखा देशना
माणसोने मारे छे, नायाते विचार्युं आखा
के, आखा देशना मनुष्योनो अपराध न-
थी, तेथी आखा देशना मनुष्योने मारवा
नथी, पण नायातो कहेजे, अमारे तो म-
थुराना वाशीनेज मारवाछे,देशना मनुष्यो
ने मारवा नथी, एटलुं कहेवाथी, देशना
मनुष्योनो नय मटि गयो, फकत मथु[
वाशी मनुष्योनेज नय रह्यो, वळी बा[
टीए विचार्युं के, मथुरानावाशी म[

तमामनो अपराध नथी, फकत राजानो अपराध छे, माटे अमारे एज गामना राजानेज मारवो छे, ते सांभळीने मथुराना वाशी मनुष्यो निर्भय थया, फकत एक राजानेज भय रह्यो, तेम व्रतप्रत्याख्यान करवाथी छकायना जीवने भय मटी जाय छे जेने हणवानी मोकळ राखीछे, तेनेज भय रहेछे, बीजा कोइ जीवोने भय रहे तो नथी, एवा रात अव्रतना क्रिया आव छे ते अमुल दूर्लभ मनुष्य अवतार पामी विवेकी श्रावक लोकोए प्रमाद छांडी, उ-साळपणे व्रत आराधन,तत्पर थइ यथा शक्ति प्रमाणे देश व्रत आदरवा जेथी रा-

त्री दीन आयुष्यना जायछे ते सफळ था-
य. अने अव्रतनी महा मोटी क्रीया आव
ती ऊतरी जाय तथा आश्रवनां घडनाळां
बंध थाय ने संवरकरणी नीपजे, नवां क
र्म न बंधाय वास्ते जेवे भावे वरत लेवा,
तेवेज भावे वरत पाळवां ते सार छे. ए-
वी मारी वीज्ञप्ती छे.

व्होरा जीवण कालीदास.

जैनव्रत शिक्षा पत्री.

प्रथम मोक्ष साधवाने अर्थे देवश्री अरीहंत केवलज्ञानी केवलदर्शनी चोत्रिश अतिशय सहित पांत्रिश प्रकार सत्य वचन वाणीना बोलनार, एक हजार आठ उत्तम लक्षणना धरणहार, अढार दोष रहीत बारगुणे करी सहीत एहवा जयवंता तीर्थंकर देव पंच महाविदेह क्षेत्रमा विचरछे ते तथा अनंत सिद्ध भगवंत ते साचा देव करी जाणवा. ॥ १ ॥ अने गुरु ते सुध साधु निर्ग्रंथ पंच महाव्रतना पालनार पंचसुमतिए सुमता त्रण गुप्तीए छकायना पीयर छकायनारखवाल

कंचन कामनीना त्यागी जीनराज देवनी आज्ञाना आराधिक ते साचा सत गुरु करी मानवा २ धर्म ते केवलीनो भांख्यो दयामय, विनयमूल, सिद्धांत वचन प्रमाणे, ते साचो करी जाणवो, ३ अने बाकी कुगुरु, कुदेव, कुधर्म, धर्मखाते, मोक्ष-खाते, संसार तरण तारण बुद्धीए मानवा, वांदवा, पुजवाना पच्चखाण बाकी संसार अर्थे, लोकिक व्यवहारे, कुल आचारे, गच्छपरंपराए कोइने मानवुं, पुजवुं, पगे लागवुं पडे, तथा गोत्रज, पूर्वजादिकने, पूजवुं पडेतो, तेनो आगार.

राजाने कारणे १ देवताने कारणे२ ना

कारणे३ बळात्कारे ४ अटवीविखानेकारणे५
माता पीताने कारणे,६ए छछिंम्डीनो आगा
र छे. ए रीते मिथ्यात्व वोसरावीने,समकि
त आदर्युं छे. ते समकित गुरु तथा
वृत गुरु. महा पुरुष पंम्डितराज, मुनीरा
ज पंच महाव्रतनापाळनार,पांच सुमति,
त्रण गुप्तिना आराधिक, छकायना गोवा
ळ, महा वैरागी जीनाज्ञाना आराधीक,
पर उपगारी, बहू सूत्री सूत्र सिद्धांतना
जाण, बाळब्रह्मचारी, छतिऋद्धिना त्या-
गी, महा वैरागी, समकित रूपबोधि बि-
ज्ञना दातार, मिथ्यात्वरूप अंधकारना
ाटावणहार, तरण तारण, तारणि ना-

वा समान, चिंतामणीरत्नसमान एम अ-
नेक गुणे करी बीराजमान पूज्य साहेबाश्री

स्वामीना शिष्य पूज्यजीश्री,

स्वामीनी पासे समकित स-

हित व्रत इग्यार आदर्यां छे. ते आठमुं
व्रत वरजीने ते उपयोग राखीने पाळवा,
श्रद्धा माहरे पूज्य श्री.

स्वामीना संघाडानी छे,ते प्रमाणे भवो-
भव अखंडित होजो. एहवा समकित-
ना पांच अतिचार टाळवा सही. (संका
कहेता) जीन वचनमां संदेह आणवो न-
हि१(कंखाकहेता) अन्य मार्गनी वंछा क-
रवी नाहि. २ (वितिगच्छाक.) करणी

फलनो संदेह राखवो नहि. ३ (परपासं मपरससा क.) परपाखंमीना धर्मनिमितें वखाण करवा नहि.४ (परपासंमसंथ्थवो क.) परपाखंमीनो घणुंकरीने धर्म नीमिते परिचय करवो नहि. ५ ए प्रमाणे श्रद्धा आदरी छे जावजीव सुधी.

पहीलुं अणुव्रतथुलाओ, ते मोटका-त्रस जीवनी हिंस्या करवी नही, जाव जीव सुधी बेइंद्रीय, तेइंद्रीय, चोरिंद्री-य, पंचेंद्रीय, जाणी प्राछी, आकोटी उदें-री, संकल्पी, धारी, हणवानी बुद्धीए क हणवाना पच्चखाण तथा सुत्तम एकें पण हणवाना पच्चखाण, तेमा पांच

थावरनी निश्राए, रस कस, वसाणा, क्रीयाणा, त्रण काष्टनी निश्राए तथा दुपद चौपदनी साल संभाल करता तथा व्यापार वणज, कामकाज करतां, तथा रात्रे चालतां इत्यादिक प्रकारे त्रस जीव हणाय तेनो आगार, तथा स्वशरीर तथा सगा वाहालानी रक्षा अर्थे कोइ औषधादीके, कोइ त्रस जीव हणाय तथा स अपराधीनो आगार, वीगलेंद्रीय वरजीने, कोटी छए ए व्रत पालवुं, तेनां पांच अतीचार टालवा तेनी वीगत. (बंधे क.) त्रस जीवने द्वेषे करीने टुंके बंधने बांधवो नहीं.१ (वहे क.) निर्दय बुधीए

मारवो नहीं.२ (छवीछेए क.) कान नाक आदे अवयवने द्वेषे छेदवा नहीं.३)अइभारे क.) मर्यादा (उपर द्वेषे तथा लोभे करीने उपाडनारनी समर्थाइ उपरांत अथवा ठराव कर्या उपरांत) अती भार भरवो नहीं. ४ (भतपाणवोछेए क.) भोजन पाणीनी सर्वथा अंतराय पाडवी नहीं. तेमां चारनी तंगीने लीधे तथा स्वार्थविना कांइ ओछुं देवाय तेनो आगार पण सर्वथा बंध करवुं नहीं.५ ए रीते व्रत पहेलुं उपयोग राखीने पालवुं, पांच थावरनो मरजादा उपरांत आरंभ करवो न- तेनी विगत.

खुती पृथ्वी खोदवी पडे तो जे दीवस काम पडे ते दीवस दीन एके लांबी गज पहोली गज ऊंडी गज तेमां खाल सभी करवी पडे तथा कोइ जग्यानो पायो खोदाववो पडे अथवा कांइ वस्तु काढवी पडे अथवा झाटवी पडे तेनो आगार माटीखाणेथी माटी लाववी पडे तो, वरस एके सुंडला (टोपला) खारो मण खडी मण मीठुं मण पथरानां गाडा नंग हरियाल शेर हिंगलो शेर गेरु शेर फटकडी मण खारो पापडीओ मण तथा ऊसनो मण सिंधव शेर एटला बोलनुं

वरस दीन मान जाणवुं तेमां कोइ जग्या पडी आखडी होय तथा करहडो देवो पडे तो तेमां जेटलो सामान जोइए तेटलानो आगार. जग्या, हाट, वखार, डेला, वंडा, विगेरे. नवा करावबा पडे तो जावजीव सुधी नंग. एक खडकीमां होय ते एक गणवो तथा अनाज सबंधीनी खाण खोदाववी पडे तो लांबी गज ऊंडी गज तथा पहोली गज एवा नंग तथा घंटी, खाणीया, पाणीयारा पथरना नवा लेवा पडेतो जाव जीव सुधी नंग तथा छिपर, खडग, ओरसी ा विगेरे परचुरण नवा लेवा पडेतो

जाव जीव सुधी नंग तेमां घरमां होय अथवा कोइना मागी वापरवा पडे अथवा मफतना आवेतो तेनो आगार. कुवा, वाव, तळाव, प्रमुख नवाण कराववा पडे तो जाव जीव सुधी नंग तेमां कोइ मजमु करी करावे तेमां पैसा आपवा पडे तेनो आगार.

मरड माटी नखाववी पडेतो वरस एकमां गाडा नंग बेलु कांकरी नखाववी पडेतो वरस एके गाडां कोठाकोठी थाळां माटीनां करवां पडेतो वरस एके नंग बाकी परचुरण धुळ वापरवी पडेतो वरस एके मण मार्गे चालतां माटी

मुख पगे कचराय तथा वाहने बेठा कच-
राय तेनो आगार.

पाणिना आरंभनी मरजादा करीछे तेनी वीगत पोताने पंडे पाणी खपेछे ते, वरसादनुं पाणी, तळावनुं पाणी, टांकानुं पाणी, ए आदि अनेक जातिनुं पाणी दिन एके भरवुं पडे तथा भरावबुं पडेतो बेमा नंग तथा पखाल नंग तथा विवावा जने वेरखरे काम पडेतो पखाल नंग नो आगार तथा धोवा नावा जवुं पडेतो मास एके वार उपरांत नीयम तेमां स्ना र, सुतक, कारण प्रयोगनो आगार तथा र उठाम करवुं पडेतो बेडां नग नो

आगार तळाव, नदी प्रमुख उतरवां पडे तथा वरसादमां चालवुं पडे तथा लाय प्र लाय, ने कारणे पाणीनो आरंभ करवो प डेतो तथा कोइ पाणीमां जणास पडी गइ होय ते कढाववामां पाणी उलेचाववुं पडे तथा पाणीना वीरडा उलेचाववा पडे त था खेतीना धंधावाळाने कोस जोडवो अ थवा जोडाववो पडे तेम पाणी वालवुं पडे तो तेनो आगार तथा वरसादनु पाणी झिलवुं पडेतो तेनो अनुंक्रमे नामीते आ गार. अग्निकायना आरंभनी मरजादा कीधीछे तेनी वीगत. पोताने पंडे चुला नं ग चुलडी नंग. सगडी नंग

गछी नंग ठीकमी नंग हरेक अग्नि
ना भाजन नंग दीवा दीन प्रत्ये नंग
दीवासळीनी पेटी दीन प्रत्ये नंग तथा
अग्नि कोइने त्यांथी लाववो पडे, तथा आ
पवो पडे तथा चकमकमांथी पाडवो पडे
तथा हरेक प्रकारे प्रगट करवो पडे तेनो
आगार तथा भठी एकवीश जातिनी हों
से करी आजीवका करवाना पच्चखाण घ
र अर्थे करवी पडे अथवा करावववी पडे
तथा कोइने रांधी आपवुं पडे तेनो आ-
गार. दीवाळीना दीवा नग तथा जमर-
र, फानस, रामण दीवडा विगेरे प्रगट-
पडेतो दिन एके नंग तेमां विवावाज

न वराखराने कारणे हरेक जातना अग-
नीनो तथा ओलाइ जाय तेने फरी कर-
वो पडेतो आगार. उपरांत नीयम तथा
मेरीया करवा पडे तथा दारुनी रमत को
इने कारणे फोडवी पडे तेनो आगार त-
था ताप सेक करवो पडेतो आगार, बा-
की विना प्रयोगे आजीवका अर्थे, तथा
नय अर्थे अग्निना आरंन करवाना नियम
चोथे बोले वायराना आरंभनी मर्यादा
करीछे तेनी विगत, ओगणपंचास जाति-
ना वाजींत्र, धर्म अर्थे तथा आजीविका
अर्थे नाणुं लइने वगाडवां तथा वगा-
ववाना नियम तेमां घरमधे, विवा

वगडाववां पडेतो तेनो आगार तथा को
इ उछवनो वहेवार साचववाने अर्थे वा-
यरानी हिंसा थाय एवा उ गरणनी मर
जादा करिछे हिंडोळाखाट नंग उपरखा
ट नंग भमरखाट नंग विंजणा नंग पं-
खा नंग घंटी नंग खांडणीआ नंग रें-
टीआ नंग फाळका नंग वेलण नंग
आखडीआ नंग चवला नंग सुपडां नंग
सावरणा नंग खांडणी धातुनी तथा ला
कडानी नंग सांबेलां नंग दस्तानंग तथा
घोडीआंनंग तथा लुघडे नांखवो पडे त-
: फुकवुं पडे संसारना कामकाज करतां
वायरानी हिंसा थाय तथा बीजा घण

उपगरण छावपर मुख वापरतां हिंसा था य तेनो आगार. एवि रीते वायराना आ-रंभनी मर्जादा कीधीछे उपरांत पच्चखाण.

हवे पांचमे बोले वनस्पतिना आरंभनी मरजादा कीधीछे तेनी वीगत पोताने पंडे सुडनिदण करवा नहि तथा पोताने घेर ढोर निमीते लीला घासना भारा लेवा पडे तथा मंगाववा पडे तो दिन एके नं-ग तथा निलो चारो लेवो पडे तेनो आ-गार अनुकंपा निमिते पराया ढोरने निलुं खड नाखवुं पडे तेनो आगार तथा बीजी वनस्पति सर्वे जातिनी थइने पोताने शाक, अथाणु तथा सुकवणी कर

तो दिन एके मण उपरांत पच्चखाण अने कारज प्रमुख विवाने कारणे वनस्पतिनो आरंभ करवो पडे तथा मार्गे चालतां पगे कचराय तथा पोताने पंडे खेतीनो धंधो करवो पडे तथा पोतानी जमीनमां ववरावबुं अथवा वढावबुं पडे तो तेनो आगार तथा जी[illegible]न जलवाय तेनो आगार अने जाणी प्रीछीने विना प्रजोगे वनस्पतिनो आरंभ करवाना पच्चखाण अथाणु आथवुं पडे तो सरवे जातिनुं थइने मण वरस एके उपरांत नीयम सुकवणी शाक [illegible]ीते करवी पडे तो वरस एके मण नो [illegible]गार तथा शाक दिन प्रत्ये मण कुल

वुं पडे तो दिन एके मण चरडवुं पडे तो दिन एक मण खांडवुं पडे तो दिन एके मण दळवुं पडे तो दिन एके मण सोवुं पडे तो दिन एके मण झाटकवुं पडे तो दिन एके मण पलाडवुं पडे तो दिन एके मण तथा काला फोलवा पडे तो दिन एके मण श्रीफल फोडवा पडे तो वरस एके नंग सोपारी भांगवी पडे तो दिन एके शेर सचीत वसाणुं जीरु प्रमुख वापरवुं पडे तो दिन एके शेर उपरांत नीयम वीवा वाजन वराखरानो तथा अनुकंपानो आगार ए प्रमाणे पांच थावरनुं मान किंचित् मात्र लिख्युंछे ते प्रमाणे पालवुं ॥१॥

(बीजुं अणुव्रत थुलाओ मुसावायाओ वेरमणं के.)१ मोटुं जूठुं बोलवा थकी निवर्तवुं ते वर कन्याना काम आश्री २ गाय भेंसना काम आश्री ३ भोंयनी हद आश्री ४ पारकी थापण उलववा आश्री तथा मोटकी कुडी शाख इत्यादिक मोटुं जूठुं बोलवाना पच्चखाण तेमां एटलो आगार जे कोइ जीव बचाववाने वास्ते जूठुं बोलवुं पडे तो आगार राखी जावजीव सुधी कोटी ६ ए पच्चखाण बिजा व्रतना पांच अतिचार टालवा ते (सहसाभरकाणे क.) कोइने धासको पडे एवी भाषा बोलवी नहीं. १ (रहसाभखा-

णे क.) कोइना गना मर्म प्रकाशवा नहीं. २ (सदारमंतभेए क.) स्त्री पुरूपनी एब प्रकाशवी नहि. ३ (मोसोवएसे के.) खोटो उपदेश देवो नहि. ४ (कुम्हलेहकरणे के.) खोटा लेख पत्र लखवा नहि. ५॥२॥ कोइ सगा हेतु भाइबंध दोस्तदार तथा राजवा धोरण प्रमाणे कांइ जुठु बोलवुं पडे अथवा साहेदी पुरवी पडे तथा कोई रकम आघी पाछी करवी पडे तथा कोइ बोल ना कबुल जावुं पडे तथा कोइ राजादीकना केवाथी कांइ जुठु बोलाय तेनो आगार पण जेथी पंचेंद्रीनो वद्ध थाय तथा रुपैया लांचना लेईने जुठु बो

वाना अथवा कुडी साहेदी पुरवाना पच्चखाण.

(त्रीजु अणुव्रत थुलाओ अदिन्ना दाणाओ वेरमणं के.) मोटकी चोरी थकी निवर्तुं. खातर खणी, ते खातर पाडी, ने गांठडी छोडी, ताळुपरकुंचीए करी, पडी वस्तु धणीयाती जाणी, वाट पाडी, गाम घेरी, उपरवाडा तळपी, रण जुद्ध करी जळ जुद्ध करी, इत्यादिक मोटुं अदत्तादान लेवाना पच्चखाण, जाव जीव सुधी कोटी ठए तेमां सगा संबंधी, व्या-पार सबंधी तथा नीभ्रमी वस्तुनो आगा-रमां कोई पडी वस्तु हाथ आवे तेनो

मालीक थाय तो तेने पाछी आपवी पण ते वस्तुनो कोइ मालीक थाय नही तो मरजी मुजब करवुं. तथा दाट्यु साट्यु हाथ आवे तो पोतानो परीग्रह मोकलो छे. तेमां गणवो. वधेतो पुण्य खातामां वापरवुं तेना पांच अतीचार टालवा तेनी वीगत (तेनाहडे के.) चोराउ वस्तु जाणी मीछी लेवी नहीं. १ (तक्करपउगे के.) चोरने मदद करवी नहीं २ (वीरुधरजाइकम्मे के.) राज्य विरुध दाण चोरी प्रमुख जे राजाए मना करी छे ते काम करवा नहीं तेमां एटलो आगार के कोई रकमनी दाण चोरी करवी पडेतो रु, शुधी उपर

करवी नहीं. ३ (कुडतोले कुडमाणे के) जुठा तोल माप राखवा नहीं तेमां वेपारी नां धोरणनी रीते ओछु अपाय अथवा अधीकु खेचाय तो तेनो आगार. ४ तपडीरुवग ववहारे के.) सारी जणस बतावी न बदलो नरसी न आपवी (सर्वथा बदलावची नहीं.) ५॥३॥

(चोथु अणुव्रत थूलाओ मेहूणाओ वेरमणं के) ते मोटा मैथुन थकी निवर्तुं छु. सदार संतोसीओ अवसेसं मेहूण सेववाना पच्चखाण. पोतानी स्त्री साथे मास एके दीन उपरांत पच्चखाण अने स्त्रीने सभर-संतोसीए अवसेसं मेहूणना पच्चखा-

ण पोताना भरतार सबंधी मासं एकेदीन उपरांत पच्चखाण अने जे स्त्री पुरूषने, मूल थकी मेहूण सेववाना पच्चखाण छे. तेने जाव जीवाए देवता संबंधी दुवीहं ति वीहेणं, नकरेमी, नकारवेमी, मणसा वयसा, कायसा, मनुष्यतिर्यंच सबंधी. एगवीहं, एगवीहेणं, नकरेमीकायसा, एहवा चोथा वृतना पांच अतीचार टालवा (इत्तरीयपरिग्गहीय गमणे के.) थोडा कालनी ते स्त्री परणेली छतां उमरला यक नथी तेम स्त्रीए पुरूष संबंधी धारणा करवी ते स्त्री अथवा पुरूष साथे गमन करवुं नहीं. १ (अपरीग्गाहियगमणे के.

सगपण करेली स्त्री तथा पुरुषथी गमन करवुं नहीं. २ (अनंगकीमा के.) अनेरे अंगे मैथुन चेष्टा करवी नहीं.३ (परविवाह करणे के.) पराया, विवाह, नातरा करावा नहीं.४ (कामभोगेसु तिवा भिलासा क.) काम भोग उपर तिव्र अभिलाषा राखवी नहीं. ॥ ४ ॥

पांचमुं अणुव्रत थुलाओ परिग्गहाओ वेरमणं) ते मोटा परिग्रह थकी निवर्तुं (खेत के.) उघाडी धरती घेर राखवी पमे तो वीघा तथा घरेणे राखवी पमे तो विघा (वथु के.) ढांकी धरती, घर, हाट, वखार, वंडा, वामा, दुकान,

चोक चोगान, नरकोल सहीत खमकोबंध, मेमीबंध, मालसात सुधी टांका जोंयरा साहित घर नंग गज लांबा पहोला एवा घर नंग उपरांत राखवाना पखवाण. (हिरण के.) रुपुं घमेलुं तथा अणघडेलुं मण तथा सोनुं घमेलुं तथा अणघडेलुं मण तथा हीरा मोती तमाम नंगनी जात रु. नी कींमतना (धनके.) रोकडुं मोरबंधी नाणुं सर्वे जातीनुं राखवुं पडे तें सुधीनुं (धान के.) सर्वे जातिनुं थइने थाले राखवुं पमेतो वरस एक मण (दूपदके) दास दासी, बकीर वाणोतर, कामगरा, तथा पंखी नंग चऊप

गाय विस्तार सहीत नंग भेंस नंग बकरा नगं बलद जोम घोमा नंग पोठीआ नंग ऊंट नंग एणी रीते चउपद मोकला रास्याछे, उपरांत पच्चखाण, ते मांथी खसी जाय, अने बदले बीजा ले वा पमे तथा पारका चउपदनी संजाल करवी पमेतो, तेनो आगार. (कुवीय के.) घर वाखरो, पेटीपटारा, वासण कुसण त्रांबु, राचरचिलां आदे घर वखरो रा-खवो पमे तो रुपीया हजार उपरांत प च्चखाण. एवी रीते नव प्रकारना परिग्र-हनुं मान कीधुंछे उपरांत पारकानी सं-ल्ल करवी पमेतो आगार तथा लेणा दे

खामां आवे तोते ज्यांहा सुधी वेचाय न-
ही त्यांहा सुधी राखवो पमे तो आगार
तथा गाम्हावेल, दमणीया, प्रमुख पोता-
ना थका राखवा पमे तो नंग वांण,
मव्वा, प्रमुख पोताना थका राखवा पमे
तो नंग तेमां लेणालेखामां आवे तो ते
नो तथा आरतीया प्रमुखने अर्थे कोइनी
सार संभाळ करवी पमे अथवा कठोके
राखवुं पमे तो तेनो तथा हरेक उपर ल-
खि जणस ठाम मांमवी पडे तो तेनो आ
गार, कोटी २ ए व्रत जावजीव सुधी
आदर्युंछे, ते उपयोग राखी पाळवुं. तेना
पांच अतिचार जाणीने टाळवा, खेत्र

थुनुं प्रमाण, १ हिरण सुवर्णनुं २ धनधा-
ननुं. ३ दुपद चउपदनुं, ४ कुवियनुं प्रमा-
ण, ५ ते ओलंघवुं नाहिं. कदि पारकूं ना-
णुं वापरवुं पडे तो वरस एके उपरांत पच्च-
खाण. ॥ ५ ॥

(छठुं दिसीव्रत, ते) छ दिशानुं प्रमा
ण कर्युं छे. पोताना स्वस्थानकथी, उंचुं च-
ढवुं पडे तो गाउ नीचुं उतरवुं पडे तो गा-
उ चारे दिशाए थल वाटे जवुं पडे तो गा-
उ जल वाटे जवुं पडे तो गाउ उपरांत
सइछाए कायाए जइ अढारे पाप सेववाना
पच्चखाण. जावजीव सुधी कोटी ६ ए को-
टील वाणोतर मेलवो पडे तथा काग-

लपत्र मुकी माल मंगाववो पडे तथा मो-
कलवो पडे, अथवा कोइने तेडवा मेलवा
जावुं पडे तो तेनो आगार ऊंची दिशानुं प
माण, निची दिशानुं प्रमाण, तीर्छी दिशा
नुं प्रमाण, न ओलघे चारे दिशाना गाउ
एकठा करी एक दिशाए जावुं नहिं, अ
ने संदेह पड्या छतां आघुं जावुं नहीं, ए
पांच अतिचार टालि छठुं व्रत पालवुं.॥६॥

(सातमुं व्रत, उत्र भोग, परिभोग
विहंते) एक वार भोगवाय, ते अन्नादि-
क, वारंवार भोगवाय ते वस्त्र, घरेणांदि-
क तेनुं प्रमाण कीधुंछे, (उलणीयाविहं
नाही शरीर लुहवुं पडे तो लूगडुं

सर्वे जातिनुं१ तेमां जुदा खुगभाथी शरी-
र खुसाय तो तेनो आगार. (दंतणविहं-
के.) दांतण दीनप्रत्ये नंग, २ (फलविहं
के.) सर्वे जातिना फल नावाना उपीयोग-
मां आवे तेवा आंबला अरीठा प्रमुख फल
जे खपे छे तेमांथी दीन एके शेर ३ (अ-
भंगणविहं के.) तेल शरीरे चोलवुं पडे म-
रदन करवुं पडे तथा माथे घालवुं पडे तो
सर्वे जातिनुं मली दीन एके शेर ४ उव-
टणविहं के.) पीठी, खारो, लोट, कंको-
ती. छास, माटी, छाणनो गोर इत्यादिक
१ एके शेर ५ (मंजणविहं के.) नाह-
क्ष १ मधे दीन उपरांत कारणनी

वात न्यारी छे ६ (वथ्थविहं के.) वस्त्र पें-
हेरवा ओढवा, वावरवां पडे तो दीन एके
गज उपरांत कोइ वींटो गांसडी प्रमुख
उपर बेसवुं सुवु पडे तो आगार. ७ (वि-
लेवणविहं के.) विलेपण करवुं पडे तो, चं-
दन, सुखड, कंकु, केशर इत्यादिक दिन
एके शेर ८ (पुप्फविहं के.) फुल वावर
वा पडे, तथा सुंघवा पडे, तथा तमाकु प्र-
मुख वावरवि पडे तो दीन एके शेर ९
(आभरणविहं के) घरेणा पहेरवां पडेतो
दिन एके पोतानां तथा पारकां रु. सुधी
१० (धुपविहं के) ते धुपधर्म अर्थे कर
ना पच्चखाण, संसार अर्थे करवो

था. धुपीने लुगडां पेहेरवां पडे तो दीन एके शेर ११ (पेजविहं के.) कावो तथा राबमी तथा दूध उकालेलुं तेजाना सहित दीन एके वावरवुं पमे तो शेर अफीण विगेरे केफी जणसनो केफ करवाना पच्चखाण तेमां शरीरना कारणे तथा रोगादिकना कारणे तथा जराना कारणे वापरवुं पडे तो तेनो आगार. पण हौंसना कारणे वापरवुं नहीं. १२ (लखणविहं के.) ते सुखमीनी जाति दिन एके शेर १३ (उदणविहं के.) ते लासु धान दीन क्के शेर १४ (सुपविहं के.) कठोलनी ति दिन एके शेर १५ (विगयविहं

के.) ते चार महाविगय, मध, माखण, दारू, मांस, तेमां मध, माखण ओसड वेसडमां तथा गसमां माखण आवे तेनो आगार. बाकी पच्चखाण ने दूध दिन एके शेर दही शेर घी शेर मलइ शेर तेल शेर खांड शेर साकर शेर गोल शेर १६ (साकविहं के.) ते निवोतरीनी जाति जे खपेछे तेमांथी दीन एके शेर.

निवणनी जाति.

१ चोलानीसींग	५ खीजडानीसींग
२ गुवारनीसींग	६ मगनीसींग
३ भींडानीसींग	७ मठनीसींग
४ सेकटानीसींग	८ वटाणानी

९ तुवरनीसींग
१० चणानीसींग
११ पापडी
१२ वालोर
१३ ईदरजवनीसींग
१४ तुरीआ
१५ काकडी
१६ दुधी
१७ नई. ते मीठी
तुंबडी
१८ चीभडां
१९ कारेलां
२० कंटोला
२१ रींगणा
२२ तींडोला
२३ गलका
२४ कालींगडां
२५ फुट
२६ साकरटेटी
२७ साकरकोलु
२८ प्रतकोळु
२९ पोपइआते,
काठचीभडा
३० आमली
३१ केरी आंबानी
३२ केलां
३३ कुकणी केळां
३४ टींबरु
३५ कोठीबमा
३६ राजगरा

३७ मरचां लीला
३८ घीया, तेला
३९ मेथीनी भाजी
४० तांदलीओ
४१ नीमडानीभाजी
४२ नरुचीभाजी
४३ सुवानीभाजी
४४ राइनी भाजी
४५ कलमनीभाजी
४६ टांकानीभाजी
४७ कडलीनीभा.
४८ मुलानां पान
४९ पोइनां पान
५० अलुना पान
५१ नागर वेलना
५२ कोबीनीभाजी
५३ गलजीनी
५४ कोथमी
५५ फुदनो
५६ मोगरी
५७ मोगरा
५८ नींडीनापान
५९ नींमाना पान
६० लुणीनी भार्ज
६१ मोरश
६२ मीठो लीबमो
६३ गुवारनापान
६४ चीचोडानाप
६५ मीठी जाल
६६ तुलशीन

६७ कमवावेला
६८ गीलोमा
६९ पालखनीभाजी
७० गलजीभी
७१ रामफल
७२ दाम्म
७३ नीलाश्रीफल
७४ मीठालींबु
७५ अंजीर
७६ सफरजल
७७ रायण
७८ राय आमला
७९ बीली
० वरगुंमा नाना मोटा
८१ सींगोमा
८२ लीलीशोपारी
८३ अमरतफळ
८४ बीजोरानांफल
८५ लीली द्राक्ष
८६ बोरनानांमोटां
८७ खारेकी बोर
८८ जांबु
८९ सेलमी
९० चांपा
९१ अनारस
९२ कमरक
९३ लीलीखारेक
९४ कोठ
९५लीलीवरीआली

९६ लीलामरी
९७ जामफल
९८ फालसा
९९ घोला
१०० सीताफल
१०१ रायदोझी
,,०२ आकादोरी
,,३ गुलाबनां फुल
,,४ लीलीबदाम
,,५ बाजरीनोपोंक
,,६ जुवारनोपोंक
,,७ घउनोपोंक
,,८ मकाइ
,,९ चणानोपोंक
,,१० जेलीलोतरी ख

पेढेतेनालीलव
,,११ केरानुंअथाणुं
,,१२ बावलीआनुं
,,१३ झाळानुं
,,१४ सेलझानुं
,,१५ परबती राईनुं
,,१६ करमडानुं
,,१७ केरीनुं अथाणुं
,,१८ मुरबो
,,१९ खाखटी
,,२० खलेला
,,२१ जुवारना सांठो
,,२२ बावळनुंदतां
,,२३ बोरझी
,,२४ आवळ

, २५ जीभटुं
, २६ जेठीमध
, २७ लीलीसांठी
, २८ गाजर
, २९ फुंगळी
, ३० लसण
, ३१ आदु
, ३२ गरमर
, ३३ बटाटा(आरबी)
, ३४ सुरण
, ३५ लीलीह्ळदर
, ३६ आदुनामोगरा
, ३७ रताळु
, ३८ सकरीआं
, ३९ थेक
, ४० वीलातीसींग
, ४१ वडनुं दातण
, ४२जांबुडानुं दातण
, ४३ वजरदंतिनुं ,,

एणी रीते लिलोतरीनुं मान कर्युंछे, ते उपरांत उसड वेसड, लेपखरड, भेसंभेल, भुलचुक, अजाणे, अणउपयोगाढागाढ कारणे, सुझवणी, रशावल

मेवो, पलारेल, कण कठोर दांतण, अ-थाणु करेलुं, चटणी काल दूकाल, अटवी-विखा; परवसपणे, अमीलते प्रवरजानो आगार. हवे पांच परबीमां जे लीलोत-री खपे छे तेनी वीगत. केरी, केळा, जां-बुडा, राण, लीलुं टोपरु, शेलडी, ली-ली धराख, लीली खारेक, दाडम, जम-रुख, जामफल, सीताफल, गुंदा, पाकु चीभडु, साकरटेटी, पोपइया, सफरजल नारंगी, अजमेरी बोर, अथाणुं, चटणी पलालेल कठोल, पोंक, दांतण, एटला-नो आगार. १७ (महूरविहंते) मेवो, अ खोड, बदाम, द्राक्ष, चारोळी, पी

खजुर, खारेक, काजुकळीआ इत्यादिक जे जातिना खपेछे ते दीन प्रत्ये शेर. १८ (जमणविहंते) भोजन सर्वे प्रकारनुं जे कुळनुं खपेछे ते दीन एके मण १९ (पाणीविहंते) पाणी पीवा नीमीते दीन एके मण २० (मुखवासविहंते) मुखवासनी जाति सोपारी, एलची, लवींग, जावंत्री, तज इत्यादिक दीन प्रत्ये शेर २१ (वाहनीविहंते) पगरखानी जोम्ह वरस एके तथा पराया पहेराय तो आगार. तथा खोवाय ने नवा लेवा पडे तो आगा २२ (वाहनविहंते) फरता चरता अने तरतराते गाडा, वेहेल, रथ इत्यादिक दी

एके नंग चरताते घोडा, उंट, हाथी इत्यादिक दीन एके नंग तरताते आगबोट, वाहाण मछवा, इत्यादिक दिन एके नंग तथा आगगामीनो आगार २३ (सयणविहंते) सुवा बेसवाना आसन दिन एके २४ (सचीतविहंते) सचेत द्रव्य दीन एके २५ (दव्वविहंते) सचेत अने अचेत द्रव्य खावाना दिन एके २६ एवी रीते कोटी त्रणे ए वृतना पांच अतीचार टाळवा. (सचित्ताहारे के०) सचीतना पच्चखाण होय ने सचीत खायतो दोष. १ (सचीत्तपडिबद्धाहारे ते) बावळ विगेरे झाडोथी गुंदर उखेडी खायतो

ष. २ (अपोलीओसहि नखणग ते) तत
काळ वाटेली चीजमां जीवना प्रदेश र-
ही गया होय ते खाधाथी दोष. ३ (उपो
लीयोसहीनखणया ते) जे चीज दुष्ट री
ते नम्था करी भोगवेतो दोष. ४ (तुछेस
हीभखणाया ते) घणुं नांखी देवुं ने थोडुं
खवाय ते बोर, सेलडी, सीताफळ इत्या
दिक खायतो दोष. ५ हवे ए व्रतने विष
१५ कर्मादानना व्यापारनी मर्जादा करी
छे ते १ (इंगालकम्मेते) नठी सरवे जातिनि
तथा कोयला पाडी आजीवका करवाना
गम तेंमां कोइनी तथा घरनी रसोई
ानो तथा घरना ोयला वेचवानो

आगार. लुहार, कुंभार, कंसारा, सोनी, भावसार, खत्री, प्रमुखनो कसब करवाना पच्चखाण तेमां तेनी नीपजावेली जणशनो वेपार करवो पडे अथवा करावको पडे तो वरस एके रु. सुधीनो २ (वनकम्मेते) आजीवका अर्थे निला झाड वाढीने आजीवका करवाना पच्चखाण तेमां पोताना घर प्रमुखमां हरकत करता होय तो तेनो आगार. अने सुका काष्टनो व्यापार करवो पडे तो वरस एके रुपीया हजार परचुरण ओसडीआनो वेपार करवो पडे जे वन सप्तीथी नीपजो होय तेनो वरस एके रु. सुधीनो

था दाणानो वेपार करवो पडे तो वरस एके रु. शुधीनो तेमां सीहारो मफी-आरो कोइ आरतीआनीवतीनो तथा सटा करवो पफे तो तेनो आगार (साफीकम्मे ते) सोड करी गळीप्रमुखनो घालीने, तथा गाडाना पैडा मेळवीने आजीवका करवाना नियम तेमां घरअर्थे गार करवी पडे, तथा जलेबीनो आथो करवो पडे तेनो आगार ४ (जाडीकम्मे ते) त्रसजीव माथे जार जरी, भाडा कशब करीने, आजीवका करवाना नियम पने घरना होय ने जाडे आपवा पडे ते आगार ५ (फोफीकम्मेंते) धरतीना पे

ट फोडी सलाट ओडना कसब करी आ
जीवका करवाना पच्चखाण ने कोइनी खे
ती करवी पडे तेनो आगार ६ (दंतवाणी
ज्जे ते) हाथीदांत इत्यादिकनो व्यापार
करवो पडे तो वरस एके रुपीया हजार
७ (केसवाणीजे ते) चमरी गायना केस
तथा ढोरनो व्यापार करी आजीवका क
रवाना पच्चखाण तथा हजाम वालंदनो
कसब करवाना पच्चखाण तथा ऊननी व
स्तुनो वेपार करवो पडे तो आगार ८
(रसवाणीजे ते) नीचरस मध माखण दा
रु मांस चरबी इत्यादीक व्यापारना नि
यम अने ऊंचरस घी, तेल, गोळ, ख

साकर इत्यादीक उंघरसनो व्यापार क-रवो पडेतो वरस एके रुपीया हजार१ (लखवाणीज्जे ते) लाख, मीण, सोरंगी फटकडी, खाखण इत्यादिकनो व्यापार करवो पडेतो वरस एके रुपीया हजार १० (विखवाणीज्जे ते) सोमल, वछनाग, तथा जेणे करी जीवनीघात थाय तथा शस्त्रनो व्यापार करी, आजीवका करवा-ना नियम तेमां अफीणनो वेपारकरवो पडे तो वरस एके रु. सुधीनो तथा छरी, पाळी, सुडी, चपु, एवा सस्त्रनो वेपार रवो पडे तो वरस एके रु. सुधीनो अ-पां कोइ घरनी चीज होय अथवा ले

णालेखामां आवे ने वेचवी पडेतो आगा-
र. १९ (जंतपीलणकम्मे के.) घांणी, च-
रखा, चकंदो, चीचोको, मान्हरे पंके फेरव-
वाना पचखाण तेमां एटलो आगार जे
आढ करवो पडे तो चरखा नंग तथा
जीनने चरखे लोढाववुं पके तो कपास
मण तथा कालां मण अने रेंटीए
कांतवुं पके अथवा पाणीनो रेंट फेरववो
पडे तो आगार. रुनी गांसडीओ बांधी
देवानो तथा बंधाववानो आगार तथा वे
पार अर्थे हरेक जणसनी घांणी कढाव
वाना पचखाण तेमां घर अर्थे कढाव
पके तो वरस एके नंग तथा ची

करी वाढ करावववाना पचखाण तेमां था ल मांमवो पमे अथवा रुपैया धीरवा प- डे तो तेनो आगार १२ (निलंछण कम्मे ते) जनावरना तथा मनुष्यना अंग उपां गछेदी आजीवका करवाना नियम तेमां कोइ बलदने नाथ नाखवी पडे अथवा डाम देवा पडे तो आगार. तथा कोइने पराभवकारी अंग उपांग होय ने छेदवा छेदाववा पडे तो आगार. १३ (दवाग्गि दावणयाते) डुंगर प्रमुख बाली दवल- गाडी आजीवका करवाना नियम. तथा पाणी पीछी आग लगाडी ओघा गं- वाफ, घर प्रमुख सलगामवाना पच्च

खाण तेमां अजाणपणानो आगार.

१४ (सर, दह, तलागपरीसोसणया ते) सरोवर, द्रह, तलाव सोसवीने आजीवका करवाना पचखाण. तेमां पोतानी वाडी होय ने कोस जोडाववो पडे तो नंग तथा नदी प्रमुखनुं पाणी वाली पोताना खेतरमां लइ जवुं पडे तो अथवा कोई कारण प्रसंगे पाणी लाववुं पडे तो आगार तथा कुवा, वाव, तलाव आदीक नवाणमां गंधपादीक वस्तु नाखी नवाणनो बगाड करवाना तथा पोतानि होंस नीमीते नवा वृक्ष वाववाना बा रोपाववाना पच्चखाण तेमां घरनी त

नो आगार. १५ (असइजणपोसणया
ते) कुतरा, बिलाडा, कुकडा, हींसकजी
व पालि पोशीने व्यापार करवाना पञ्च
खाण अनुकंपा नीमीते पोसवा पडे तेनों
आगार. ए पनरे कर्मादानमां हरेक कोइ
वेपार करवो पडे तो रु. शुधीनो तेमां
कोइ लेणा लेखानो आवे तथा सीहारा
मझीआरानो आवे तथा सटो आरतीआ
नी वती करवो पडे अथवा राजादीकना
हुकम करवो पडेतो परसपणानो आगा
र. १६ ए सातमुं व्रत संपुर्ण ॥७॥

(आठमुं व्रत, अनर्थादंडनुं वेरमणं ते)
र्ी विना दंडावुं नहीं ते चार प्रकारनुं

अनर्था दंड छे तेनी विगत. अर्थ विना आर्तध्यान धरवुं नहीं. १ घी, तेल विगेरेनां वासणो उघाडां मुकवां नहीं. २ जे शस्त्रवडे हिंसा थइ शके तेवा शस्त्र कोइने आपवा नहीं. ३ पाप कर्मना उपदेश देवा नहीं. ४ ए चार प्रकारना अनर्थादंड सेववाना पच्चखाण जावजीव सुधी कोटी छए तेना पांच अतीचार टालवा तेनी विगत. (कंदप्पे के०) कामातुर करनारी वातो बोलवी नहीं. १ (कुकुइएते) मोहोडेथी खोटी चेष्टा करवी नहीं. २ (मोहरीए ते०) आलपंपाळ तथा जेम तेम बोलवुं नहीं ३ (संजुताहगिरणे ते) जे वस्तु

पाप थाय तेवा शस्त्र समरावववा नहीं. ४ (उवभोग परीभोग अइरत्ते ते) जे वस्तु एकवार भोगववामां आवे तथा जे वस्तु वारंवार भोगववामां आवे तेनी अतीशे चाहना तजवी. ५ ए रीते वृत आठमुं उपयोग राखीने पालवुं. ॥८॥

(नवमुं सामायक वृत ते) वरस एकमां सामायक करवा. रहीजायतो जेम वले तेम वाळिने करवा तेमां रोग, जरा परवसपणानो आगार छे. छती शक्तिए करवा कोटी छए जावजीव सुधी ते वृतना त्र अतिचार टालवा. (मण दुपनीहाणे सामायकमां मन माठुं प्रवर्तावे (वय

दुपणीहाणे ते) सामायकमां पापकारी वच
न बोले २ (काय दुपणीहाणे ते) सामा
यकमां काया पापकारी प्रवर्त्तावे. ३ (सा
माइयस्ससइअकरणयाए ते) सामायक
कीधुं के नथी कीधुं उपयोग चुके. ४ सा
माइयस्सअणवठियस्सकरणयाए ते)
सामायक पूरुं थया विना पाले ए पांच
अतिचार टालीने नवमुं व्रत पालवुं. ९

(दशमुं देसावगासिक व्रत ते) वरस ए
के अहोरात्रीनो संवर नंग तथा देसा
वगासिया नंग करवा ते न थाय तो चो
घडीआ नंग करवा तेन आवडे तो सा
मायक बे नेगी करीने एक चोघडीयुं

ळवुं. कोटी ७ए जावजीव सुधी ए व्रतना पांच अतिचार टाळवा तेनी विगत (आणवणपउगे ते) बीजो माणस पोताने कामे जतो होय तेनी पांसे पोते हदमां रही काइ जणश मंगावे १ (पेसवणपउगे ते) सेवकने मोकलीने मंगावे २ (सदाणुवाए ते) पोते हदमां रहीने बीजा हदबहारनाने साद करे ३ (रुवाणुवाए ते) रुप देखाडीने मंगावे तो ४ (बहियापोगलपखेवे ते) कांकरी प्रमुख नांखीने जणावेतो दोष ५ ए पांच अतिचार टाळी दशमुं व्रत पाळवुं जावजीव सुधी कोटी त्रणे तथा ७ पाळवुं. ॥ १० ॥

(अगियारमुं पौषधव्रत ते) वरस एके पोसा नंग   करवा ते न थाय तो सामायक २५ करीनें पोसो एक वालवो ते न थाय तो छठ एक करीने पोसो एक वाळवो तथा उपवास नं. ५ छुटा करीने पोसो एक वालवो. हरेक रीते वाळवाना धोरण छे ते करीने पोसो वालवो. तेमां जरा, रोग, परवसपणानी वात न्यारी. रही जाय तो वाळीने बीजे वरसे करवा तेना पांच अतिचार टालवा (अपडिलेहिय दुपडिलेहिय सेजासथारो ते) उपाश्रय तथा पथारि नपति लेखे तथा दुष्ट रिते पति लेखे. १ (अपमजीय

पमजीय, सेजासंथारोते) न पूंजे तथा दुष्ट रिते पूंजे २ [अपडिलेहिय दुपडिलेहिय उच्चार पासवणभुमिते) न प्रति लेखे तथा दुष्ट रिते प्रति लेखे लघु नीत, वडी नीतनी भुमीका ३ (अपमजीय, दुपमजिय उचार पासवण भुमीते] नपूंजेतथा दुष्ट रिते पूंजे लघुनीत वडिनीतनी भुमिका ४ [पोस हस्स समं अणाणुपाळणयाते]पोसामां कोई प्रकारे प्रमाद सेवे तथा सझाय ध्यान न करे अने विकथा प्रमुख करे तो दोष ए अगियारमां व्रतना पांच अतिचार टाळवा जावजीव सुधी कोडए पाळवुं. ॥ ११ ॥

(बारमु अतिथि संविभाग वृतते) साध साधवीने सुजतोनिर्दोष आहार पाणी आदि दइने चौद प्रकारनुं दान देवुं कदा चित साधसाधवीनो जोग न मळेतोभा वना भाववि अने वोहोरावतां सर्वथा अ-सुजतुं थायतो ते दिने पांच मांहेली एक विगयनो त्याग करवो ते दूध, दहि, घी, तेल, गळामण ए वृतना पांच अतिचार टाळवा, (सचितनीखेवणियाते] जीववाळी वस्तु अजाणतां अचेत वस्तुमां भळी होय ने साधुने वोहोरावे. १ (सचितपेहणिया त) सचेत वस्तुए ढाकेली अचेत वस्तु वो होरावेतोदोष. २ (काळाइकम्मेते)

लश्रातिकमैंलतेबगमेल वोहोरावेतो दो ष ३ (परोवएसेते) पोते सुजतो होय ने परने वहोराववानुं कहेतो दोष ४ [मच्छ रियाए ते] पोते दान दइने अहंकार करे तो दोष ५ एं पांच अतिचार टाळी बार मुं वृत पाळवुं जाव जीव सुधी ॥१२॥

एणी रीते आठमुं वृत वरजीने बाकी समकीत सहीत वृत अगियार आद र्यां छे ते सुध जावजीव सुधी पाळवा, तेमां रोग जरापरवसपणुं कालदूकाल अटवी विखा देवताने कारणे परवसपणे गाढागा कारणे भेल संभेल लेपखरड देशांतर पझे तथा ओसड वेसझ इत्यादिकमां

आगार. सर्व वृतमां जाणवो पण सहोंसे
गति शक्ति ए वृतमां दोष लगाडवो नहि.

इति श्रावक द्वादशवृत समाप्तम विन
जतु श्रीकल्याणमस्तु समस्तसंघस्य १२
शार्दूलविक्रिड्तिंवृतं.

वंदेसद्गुरुवर्यमेनमधुनालाधाजिसंज्ञंमुदा
सद्विद्यार्णवमार्यशीलसरसंसौजन्यरत्नाकरं
यत्पादार्चनतो जडोप्यल महो लातोस्मिविद्यांबुद्धौ
तन्नुंशक्तिधरोहमुत्तमपुरश्चंद्राभिधानोमुनिः

આભાર પત્રિકા.

સર્વે જૈન આર્યબંધુઓને ખુશી પૂર્વક જણાવવાની રજા લઉં છું કે આ પુસ્તક પ્રકટ થયાં પહેલાં નિચે લખેલા ધર્મ શ્રધાળું જૈન ગૃહસ્થોએ ઉલટથી આશ્રય આપવાની કૃપા કરી છે, તેથી તેમનો આભાર માનું છું. મુખ્યત્વે કરીને શ્રી મોરબી જૈનશાળા અને મુંબાઇના વિધાવિલાસી સદ્‌ગ્રહસ્થ શેઠ શ્રી દેવજી પુંનશીભાઇ તથા શ્રી જેતપુરના ધર્મધુરંધર શેઠ શ્રી ભગવાનજી નરભેરામ મહેતાના કિંમતી આશ્રયને માટે ઉપકારી છું. આ ગ્રહસ્થો ધર્મ સુધારણાર્થે તન, મન ને ધનથી મદદ કરે છે એ સ્તુતિપાત્ર છે. ઇશ્વર તેમનો જય કરો. તથાસ્તુ.

૫૦ મોરબી—જૈનશાળા ખાતે શેઠ. નીઆલચંદ જીવરાજ તથા મેતા માધવજી ચાંપશી, તથા ત્રીભોવન મોણશીભાઇ હથુ.

૫૦ મુંબાઇ—રા. શેઠજી સાહેબ દેવજી પુનશીભાઇના સુત કચરાભાઇ દેવજીભાઇ હથુ.

૫૦—પોરબંદર જૈન પુસ્તક સંગ્રહ ખાતે રા. મનમોહનદાસ વિ. કપુરચંદભાઇ હથુ.

૪૦ જેતપુર—રા. રા. મેતા ભગવાનજીભાઇ નરભેરામભાઇ હથુ.

૧૦ મુંબાઇ—રા. શેઠજી સાહેબ ચાંપશી ભારાભાઈ.

૧૦ મુંબાઇ—રા. ભાઇ કરશનજી પદમશી વ્હોરા.

૧૦ માંડવી—રા. મેતા મેઘજીભાઇ દેવચંદભાઇ.

૧૦ જેતપુર બુકસેલર મેતા હંસરાજ ઝવેરચંદ.

લીંબડી. } જીવણ કાળીદાસ વ્હોરા

ઠે. બાહેલાપરા. } જૈનધર્મ દર્પણના કર્તા